

[Albrechtsen]

ikke skal atomvåben på dansk jord. Det er dette, vi med vores dagsordensforslag ønsker at få understreget, det er dette, som hr. Lasse Budtz – sådan forstår jeg det – bliver ved med gang på gang at understrege at han faktisk er enig i, men alligevel vil hr. Lasse Budtz ikke i dag være med til at få dette stadfæstet på papiret som den danske stats politik.

Det er ganske mærkeligt, at hr. Lasse Budtz så begynder at beskyldte os andre for at tage partitaktiske hensyn i denne sag. Hvis der er tale om noget partimæssigt problem i denne sag, må det vist nærmere være det problem, der består i, at socialdemokratiet, måske med henblik på de kommende forsvarsforligsforhandlinger med de borgerlige partier, står i den situation, hvor man let kan komme til at sætte sig mellem to stole eller forsøge på at sætte sig mellem to stole og i øjeblikket står i et vadeded mellem de to hovedsynspunkter i denne debat, som jeg tidligere har været inde på der grundlæggende er at vælge imellem.

Jeg håber og tror, at den bevægelse i socialdemokratiet, der har været i retning af i højere og højere grad at tilslutte sig det synspunkt, som er vendt mod militarismen og mod oprustningen, bliver det synspunkt, der sejrer, men jeg synes, det er dybt beklageligt, at vi ikke kunne komme det skridt videre i dag, som der var lagt op til fra SF's og VS' side.

Jeg skal slutte med at sige, at det indhold, der ligger i den socialdemokratiske dagsorden, kan vi naturligvis ikke, sådan som det er formuleret, gå imod, det er ganske klart. Men det er skuffende, at vi ikke i dag kunne nå videre.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg skal blot konstatere, at det altså i dag ikke er lykkedes at få socialdemokratiet til at støtte, at folketinget skal arbejde for, at der ikke kommer atomvåben på dansk jord – den eneste forskel mellem de to dagsordener. På den anden side giver debatten håb om, at en sådan vedtagelse kan komme igennem senere.

Uanset om årsagerne til, at det ikke kan lade sig gøre at få vedtaget det dagsordensforslag, jeg og hr. Albrechtsen har fremsat

for SF og VS, er partitaktiske hensyn, som hr. Lasse Budtz har været inde på, eller det er nogle helt andre ting, må vi jo sige, at når hr. Lasse Budtz har understreget, at den dagsorden, som socialdemokratiet har fremsat, skal forstås på den måde, at man fortsat fra folketingets side opfordrer regeringen til aktivt at arbejde for en atomvåbenfri zone i Norden, så foretrækker vi naturligvis fremfor ikke at få vedtaget noget at støtte den dagsorden, hr. Lasse Budtz har fremsat.

Vi gør det ikke med nogen stor begejstring, fordi det, som jeg allerede har været inde på i tidligere indlæg, jo forholder sig sådan, at regeringen ikke har udfoldet nogen aktivitet, siden den sidste dagsorden blev vedtaget i november, og måske havde det været mere på sin plads at konstatere det her i dag og pålægge regeringen at foretage sig noget yderligere; men også det kan vi vel forhåbentlig komme tilbage til i fællesskab.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Oratorisk, partipolitisk pjat var hr. Lasse Budtz' bemærkning om den del af dagsordenen, som lyder, at folketinget vil arbejde for, at der ikke kommer atomvåben på dansk jord. Dette oratoriske, partipolitiske pjat var ganske vist direkte citeret fra socialdemokraternes arbejdsprogram. Det var også i overensstemmelse med det, hr. Lasse Budtz sagde i sin ordførertale, men dette oratoriske, partipolitiske pjat kan socialdemokratiet altså ikke stemme for, til trods for at det står i arbejdsprogrammet, og til trods for at det også var indeholdt i hr. Lasse Budtz' tale.

Til sidst vil jeg konstatere, at selv om forsvarsministeren i sin tale redegjorde for alle de vanskeligheder, der er med NATO, hvis vi siger klart nej til atomvåben i Danmark, ikke bare i krig, men også i krise- og fredstid, har vi ikke fået præciseret, hvad det er for komplikationer, og vil disse komplikationer ikke betyde, at vi i givet fald også får problemer, hvis vi nu skulle gå hen og sige nej til atomvåben i en krigssituation? Jeg synes, forsvarsministeren skylder os et klart svar på, hvad det er for komplikationer. Og er der sådanne komplikationer, vil de så ikke være ganske identiske i en situation, hvor regering eller folketing måtte gå hen og sige nej til atomvåben?